

LEVEN, MARTELDOOD EN MIRAKELS VAN SINT ADRIAAN

De Heilige (H)Adrianus, die in 304 de marteldood stierf, is voor Geraardsbergen heel wat meer dan de spreekwoordelijke dertiende heilige die men in een dozijn aantreft, vermits hij gedurende eeuwen de naar hem genoemde abdij heeft "gepatroneerd".

In 1783 (op het moment dus dat de St.-Adriaansabdij nog in volle glorie was) verscheen te Brugge een 15 bladzijden tellend boekje onder de titel : *"Kort verhael van het Leven, Martelie, Translatie en Mirakels van den glorieusen Martelaer den H. ADRIANUS, Roomschen Vorst, Gemael van de H. Natalie, wiens gebenedijde lichaemen meer als van over de zeshonderd jaeren rusten in de Kerke van de Religieusen Benedictinen van de Abdye van den heyligen Adrianus tot Geeraertsberge. (Tot Brugge, by Jan Baptiste Macqué. Boekdrukker in de Breydelstraete 1783) (1).*

In hoofdstuk I *"Van het Leven ende Martelie van den Heyligen Adrianus"* (p.3-9) wordt Sint-Adriaan den *principaelsten grooten Heyligen* genoemd, van adellijke afkomst. Hij was gehuwd met de *deugd rykzaeme* Natalia die het *versteend herte van haeren Man* wist te bewegen. Adrianus was immers een christenvervolger van de ergste soort, tot hij, onder de indruk van de

(1) Dit werkje werd aan de redactie bezorgd door ons bestuurslid Gaston Imbo. Leden van onze kring die de integrale tekst willen, kunnen een fotokopie verkrijgen via ons secretariaat. Een kopie wordt alleszins ter beschikking gesteld van het documentatiecentrum GHA

standvastigheid van de gelovigen ondanks de foltering, zich tot het christendom bekeerde. Hijzelf stierf dan de marteldood, en dit gebeuren wordt in geuren en kleuren uit de doeken gedaan: *"Adrianus in 't gezigte van den Tyran gesteld, van zyne kleederen berooft, draegende een kruys eenpaerig aen het kruys van den H. Andreas, belyd met een heldadig en onwinbaer gemoed den Naem van Jezus Christus, glorie maekende zyn kruys te draegen, op het welke hy wierd uyt-gelit met zoodaenig vreed geweld, dat alle zyne beenderen hun plaetse kwamen te missen. Diesvolgens den Tyran doet hem door vier bloed-schuymige beulen met stokken slaen tot de verscheuringe en uytval van zyn jonk ingewand, zoo dat den Tyran eenigzints beweegt, hem wederom naer den kerker stieren (...). Eyndelyk Maximianus strykte de sententie dat men Adrianus met zyne campioenen levendig zoude raebraeken met yzere hamers op eenen aenbeeld. (...)"*.

In hoofdstuk II leest men *"Van diversche Vervoeringen van het glorieus Lichaem van den H. Adrianus"* (p. 10-13).

Omstreeks 755 werden de lichamen van Adrianus en van zijn vrouw overgebracht naar Rocourt waar ze werden vereerd gedurende zowat 150 jaar. Omstreeks 1100 wou priester Eubaldus de relikwieën overbrengen naar Brussel of Antwerpen, maar uiteindelijk werd het, door Gods wil, Geraardsbergen want Eubaldus *"wierd tot tweemaal overvallen van zoo groote zinneloosheyd, dat hy den heelen dag gegaen hebbende, zig altyd s' avonds bevond aen den voet van den Berg van Geeraertsberge, hy wierd aldus genoodzaekt te laeten deze heilige Reliquien aen de Kerke van deze Abdy, de welke men t' zedert dien tyd heeft genoemt de Kerke van den H. Adrianus"*.

In hoofdstuk III ten slotte wordt uitgeweid over de *"Godtvrugtigheyd tot den H. Adrianus, en zyne Miraekels"* (p.13-17).

Sint Adriaan wordt vereerd tegen de pest, namelijk in Nederland en Luxemburg. Ook tegen andere ziekten wordt hij "met succes" aangeroepen. De zeevaarders roepen zijn hulp in tegen tempeesten en de reizigers te land tegen de *"perykels van de wegen"*.

Doden werden door zijn toedoen tot het leven gewekt, althans luidens getuigenis van mr. Henri Culens, lic. theologie en onderpastoor te Geraardsbergen

Vrouwen in nood werden verlost, *"onder andere in 't jaer 1306 een Borgers vrouwe van Geeraertsberge, gelegen zynde van een masse vleesch als een monster; naer dat zy haer misbaerig herte hadde gestiert tot den H. Adrianus, zyne hulp verzoekende, men bemerkte op den stond deze masse zig te veranderen in een schoon jong zoontje, dat in het Doopsel genaemt is geweest Adrianus, en daer naer heeft geleefd 75 jaeren. (...)"*

De Franse Koning Lodewijk XI koesterde een bijzondere verering voor de H. Adriaan en is tot tweemaal toe op pelgrimstocht naar Geraardsbergen gekomen. En naar aanleiding van zijn zalving tot koning op 25 februari 1452, stuurde hij de nodige fondsen om een klok te gieten met de inscriptie *"Den Koning Ludovicus van Vrankryk XI, van den H. Ludovicus van Marseillien"*.

MVT